

Við Hallu og John í Australia

Teir báðir færoysku fjakkararnir, Halla og John, eru nú komin til Australia. Í tveimum þörtum fara tey at siga frá hesum avbera vakra og fjølbroytta landinum. Tey vitja upprunafólkið í landinum, The Aboriginals, tann so víðagítta reyða steinin „Ayers Rock“, kava millum korallir og uppliva tað so ómetaliga vøkru og sjáldsomu náttúruna í landinum.

G'day mate!

Hetta er tann vinarliga heilsanin, vit hoyra alla staðni nú. Vit eru komin til Australia, og sigast má beinanvegin, at hetta er ein heilt nýggjur partur av ferð okkara.

Í vesturlenskum eygum er Australia eitt sera ungt land. Tað eru bert uml. 200 ár síðani, at hvíti maðurin búsettist her. Tey flestu munnu vita, at tað var hagar, at bretar sendu sínar lógbrótarar og brotsmenn fyrr, og hesi eru nú 200 ár seinni vorðin til australiarar. Tað er sjálvandi eitt sindur óreint at siga, men hetta leggur tú tó als ikki merki til, tí at øll eru barasta so fitt og blíð allastaðni. Upprunaliga er tað tó eitt sera gamalt land, tí at upprunafólkið, „The Aboriginals“, hevur búið her í 40.000 ár.

Teirra mentan og siðarvur sæst aftur um alt landið. Hetta er eitt ógvuliga sermerkt fólkslag, og líkist burtur frá øllum, vit hava sæð áðrenn. Í útsjón eru tey krunkasvørt, eru mjadnabreið og hava sera kløn bein. Satt at siga halda vit, at tey siggja eitt sindur ræðandi út. Stórsti parturin av teimum uml. 200.000 aboriginals býr í Northern Territory, og tað var júst har, at vit byrjaðu ferð okkara í Australia. Vit flugu inn til Darwin tann 29.12.97, og longu á flogvøllinum sóu vit, hvussu ógvuliga lætt tað var at ferðast í Australia. Vit komu á miðjari nátt, og høvdu ikki væntað at sleppa at sova fyrr enn einaferð tíðliga næsta morgun, men aftaná at tey hjálparsumu fólkinu í kunningarstovuni á flogvøllinum høvdu fingið at vita, hvar vit ætlaðu okkum at búgva, var tað 1,2,3, so vóru vit á gistingarhúsinum, og høvdu fingið eina song. Onki við at skula trætast, forklaða ella prutta um vóru so von við.

Kakadu National Park

Aftaná at hava biðað eftir nýggjárinum - sum ikki var

Halla hómast millum greinarnar á hesum risastóra viðabulnum

vert at fortelja um - settu vit kósina ímóti Kakadu National Park. Tað er ein av stoltleikunum hjá australiarum, og er á World Heritage List, fyri sítt einastandandi

djóra- og plantulív, og tann stóra mentanarliga týðningin fyri aboriginal fólkið. W.H.T. er ein listi, sum S.T. hevur sett saman yvir tey stóð í heiminum, ið hava stóran náttúrligan ella mentanarligan týðning fyri heimin, ella sum teir sjálvir orða tað "would be of an irreplaceable loss to the planet, if they were altered".

Orsakað av tí at tað var regntíð nú, sluppu vit tíværri ikki at siggja nøkur av teimum vakrastu stöðunum, tí at vegirnir vóru undir í vatni. Nøkur av hæddarpunktunum vóru t.d. tá guidurin hjá okkum bráðliga brásteðgaði jeep-inum, og fór spurtandi inn millum trøini. Vit skiltu onki, men so kom hann út aftur við einum Frilled Lizard, ið bert kann samanlíknast við eitt av křiatúr-unum frá filminum "Jurassic Park". Hetta gekk á tveimum beinum, hevði langan hala og hevði ein kraga um hálsin, sum hann spjaddi út fyri at ræða figgindar.

Orsakað av regninum sóu vit sera nógvar fossar, har vit svumu og hugnaðu okkum. Sum sagt er Kakadu eitt av mentanarligu miðdeplunum hjá aboriginal fólkinum, og vit sóu eisini teir gomlu veggjamálningar í Ubirr-økinum. Aboriginals høvdu einki skriftmal, so tey nýttu sínar

veggjatekningar til at geva víðari sína vitan, siðir og sagnir. Vit sóu t.d. hvussu tey høvdu teknað við ymskum litum, hvørjir partar av skjaldabøkuni og einum ávisum fiski eru góðir at eta, og hvørjir eru vandamiklir. Tað var lógið at fimnda sær, at hesir málningar vóru 20.000 - 30.000 ára gamlir.

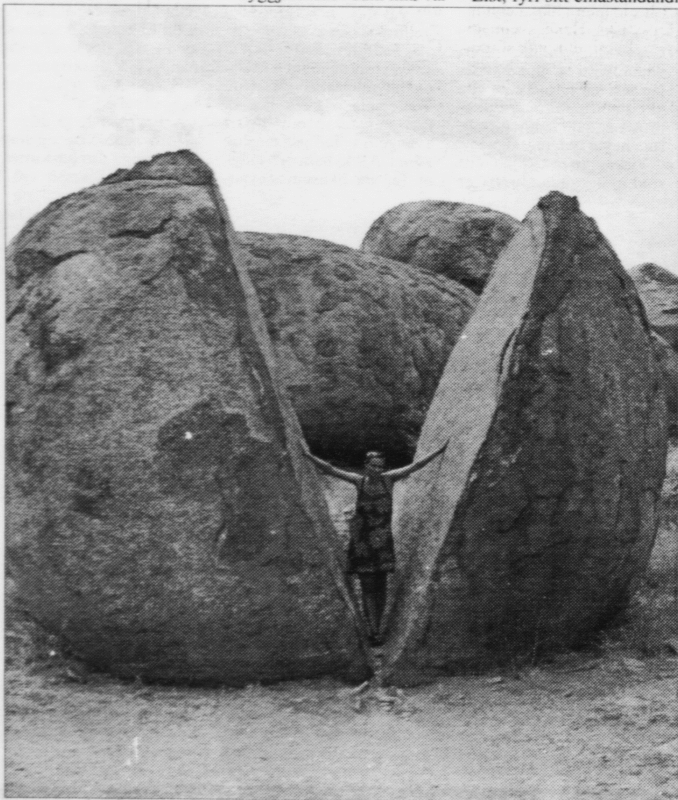
Við báti á Adelaide ánni

Eisini vóru vit á einum túri við einum báti á Adelaide ánni. Her liva sera nógv saltvatnskrokudillur, ið eru ógvuliga vandamiklar. Hesar liva í stórum tali í Northern Territory, og hvørt ár doyggja nógv fólk av teirra ávum. Tað, sum vit vóru komin at siggja, var, hvussu kvikar/vandamiklar tær eru. Komin miðskeiðis út á ánnu, tók manningin á bátinum hvørt sína tráu við einum kjøtpetti á línuni. Hesum plaskadu tey so við á vatnsskorpuni, og skjótt var ein krokudilla har. Tá hon skuldi gloypa bitan, togaðu tey hann upp. Hetta endurtók seg nakrar ferðir, og knappliga gjørdi krokudillan sær "renningarlop" undir vatninum, og leyp yvir ein metur upp úr ánni og gloypiti bitan. Hetta gjørdi tey nakrar ferðir aftrat við øðrum krokudillum, og onkuntíð tá tær smekkaðu gapið saman, var tað eitt sovordíð buldur, so at tað sang eftir í. Vit vóru sannførd um, at tær eru ikki so sløvar sum tær siggja út til, tá tær liggja á árbakkanum og sóla sær.

Eftir henda 3 daga langa túr, byrjaðu vit okkara ferðing gjøgnum landið. Vit hoppaðu í ein buss, sum koyrði okkum suður til býin Alice Springs. Hesin 1500 km. langi teinur tók okkum triggjar dagar at koyra, men vit steðgaðu eisini av og á at siggja ymiskt áhugavert. Tað einasta, ið er vert at nevna av hesum, var eitt tey kalla Devils Marbles. Hetta var úti í "The Outback", tí australsku, reyðu oyðumørkini. Vit kundu ikki fata, hvussu lógið náttúran kann bera seg at onkuntíð. Framman fyri okkum lógu hesir risastóru trillrundu steinarir og javnvigaðu á øðrum vøkru steinum, og tað sá út sum, at teir fóru á rull hvørja løtu. Aðrir vóru bara klövnir í helvt mitt íggjøgnum. Tað var eitt sovordíð landslag, sum tú bara sær í Cowboy filmum. Sjálvandi er ein logisk frágreiðing til alt, men tað loysir seg ikki altíð at greina alt so neyvt. Tað var okkurt við, at hetta ávísar slagíð av gróti var so 'porøst', at regnið fór niður íggjøgnum, og við árunum - túsundtals árunum - sum vatnið varð hitað og kølt niður av nátt og dag, brast steinurin so at siga. Hvussu tað bar til at teir brotna so neyvt í helvt, og hví teir gjørdust so trillrundi, heftu vit okkum ikki við. Stuttligari at fimnda sær frágreiðingina.

Ayers Rock

Orsøkin til at vit fóru til Alice Springs var tann, at

Eitt av sermerktu fyribrigdunum í Australia